

LITERĀRĀS VĒSTIS

MAZSALACAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKA

Nr. 5. (120.) 2014. gada maijs

MŪSU DOMAS – TAS IR MŪSU LIKTENIS...

MĀTEI

Tavas ziedošās vasaras, Māt,
Zelta Sietiņā sijājas klusi
pār visu, kas izauklēts,
sirds maigi ko mīlējusi,
kas dvēselē noglabāts svēts,
par asr'u, kas norisusi
vien dziesmā tās izdziedāt,
Tavas ziedošās vasaras, Māt!

(Sarma Upesleja)

Esiet sveicināti šai Lapu, Sējas un Ziedu mēnesī – maijā! Šis ir Brīnumu pilnais laiks, kad jaunais pavasaris top tā pa īstam redzams pirmo ziedu krāsu košumā, plaukstošos pumpuros un arvien zaļākā zāles zaļumā, taustāms zemes siltumā kāju pēdām un rokas pieskārienā, sadzirdams putnu vīterošanas skanīgajā priekā un sasmaržojams uzplaukstošajos ziedos, sajūtams ik uz soļa pretimnācēja siltajā un gaišajā skatienā.

Ir aizvadītas daudzās svētku brīvdienas, un atkal jāķeras pie jauniem darbiņiem. Bet pirms turpinām, gribam pateikties tiem mūsu lasītājiem, kuri bija novērtējuši mūsu darbu un pieteikuši konkursam – „Pagasta bibliotekārs - gaismas nesējs”. Bijām priecīgi pārsteigtas, kad šo ziņu izlasījām laikraksta „Liesma” 22.aprīļa numurā. Rezultātā gan nebijām to 5 laureātu vidū (pa vienai no katra reģiona), taču vislielākais Prieks un Gandarījums bija tieši Jūsu vērtējums. PĀLDIES!

Kā jau ierasts, arī šogad Bibliotēku nedēļas ietvaros pulcējamies kopā Mazsalacas novada esošās un bijušās bibliotekāres, lai atzīmētu savus svētkus, pabūtu kopā, parunātos... Zane bija sagatavojusi interesantus uzdevumus un testus saistībā ar mūsu profesiju, pat tulkojusi. Citāti par bibliotekāriem ir Zanes sameklēti un tulkoti. Paldies Zanei par jauko pārmaiņu ikdienā un iespēju pārbaudīt savas zināšanas!

Kopš aprīļa sākuma pie mums skatāma Staiceles mākslas skolas bērnu darbiņu izstāde. Viņu pedagogs ir mūsējais – Atis Bambāns. Vēl maijā šo izstādi varat paspēt apskatīt.

Maijā atzīmējam arī Mātes dienu, kuras ietvaros bibliotekāre Liene 7.maijā palīdzēs bērniem sagatavot dāvaniņas savām māmiņām. Kāds prieks bija vērot, kā bērni iepriekšējā Radošās darbnīcas nodarbībā veidoja Lienes vadībā Lieldienu rotājumus – ligzdiņas, kur ievietot oliņas, tādēļ arī radās doma turpināt radoši darboties.

Kamēr Liene cītīgi strādā, mēs ar Zani turpinām reizi nedēļā mācīties kopā ar Rūjienas novada kolēģēm.

Noslēdzies kārtējais – nu jau 18.mācību gads - sevi meklējošo pulciņam LAISMA, vēl gan sanāksim kopā pie noslēguma ugunsкура un vasarā iespējamās arī citas kopīgas aktivitātes dabā. Es nevaru iedot perfektu mācību, kas der visiem, jo katram ir absolūti citādāks ceļš un mācības, bet varu dalīties ar savu pieredzi... Paldies par kopīgām Mācību stundām!

Saprotam, ka laiku grāmatu lasīšanai tagad būs mazāk, taču mēs ar prieku gaidām ikvienu mūsu bibliotēkas apmeklētāju!

Maija

Tikai bibliotekāri ir spējīgi atbildēt uz jautājumiem, kuri samulsinātu normālus cilvēkus. Piemēram, vai šeit ir veļas mazgātava? Kā pareizi raksta vārdu „slepens”? Vai jums ir grāmata, kuru es vienreiz jau lasīju?

Bibliotekāriem piemīt kaut kas mistisks. Viņi var pateikt, kādu grāmatu jums vajag, tikai paskatoties uz jums un pirms jūs atverat muti.

Labā bibliotekāra noslēpums ir nelasīt neko vairāk kā grāmatas nosaukumu un saturu. Ja bibliotekārs sāk lasīt vairāk, viņš zaudē iespējas kļūt par izcilu bibliotekāru.

INTERESANTA GRĀMATA...

Elvita Ruka

„IZDŽĪVO. PIEDŽĪVO. LIDO!”

Romāns sākas kā piedzīvojumu stāsts par ceļojumu uz Alapajevas klosteri Krievijā, taču negaidīti aizved drosmīgā un dziļā psiholoģiskā ceļojumā romāna varones pagātnē. Tajā dzīvespriecīgi un traģiski savijas viss, ko

diktē laiks un personiskie pārdzīvojumi, tiecoties pēc ticības, mīlestības un līdzsvara.

Grāmatas iecere tapusi kā protests pret Elizabetes Gilbertas slaveno grāmatu „Ēd. Lūdzies. Mīli”, taču rakstīšanas laikā romāns tapis par patstāvīgu mākslas darbu.

“Kad pirms pāris gadiem izlasīju Gilbertas dižpārdokli „Ēd. Lūdzies. Mīli”, uzreiz zināju, ka agri vai vēl uzrakstīšu atbildi – pirmajā personā. Par dzīvesprieku, kas iedzimts, bet plucināts, par mīlestību, kas dabīga, bet kož, par ticību, kas nojaušama, bet grūti un sāpīgi atrodamā. Vitālu liecību par izdzīvošanu, piedzīvojumiem un lidojumu – manu ikdienas trijādību, kas sumina dzīvi un ļauj izlīst no visdziļākajām bedrēm. Izdzīvo. Piedzīvo. Lido ir aicinājums dzīvot ar pilnu jaudu un gribēt visu arī tad, kad nav pilnīgi nekā,” skaidro autore.

Tā kā autore nāk no kino vides, grāmata ir dinamiska, vizuāla un bagāta ar atsaucēm uz kino. Elvita Ruka, kā dokumentālo filmu veidotāja rūpīgi preparē īstenību arī literatūras formā, darot ar savu dzīvi to, ko uz ekrāna dara ar citiem – atkailina patiesību un pūlas to pārvērst vispārcilvēciskā vēstījumā.

“Šī grāmata ir dokumentālais kino par sevi – piedzīvojumu filma, melodrāma un psiholoģisks trilleris vienlaikus. Filma, kuras varonei nav nekā, bet viņa grib visu – ticību, cerību, mīlestību – un plosās kā māc. Filma, kas vienlaikus veltīta dzīvajiem un mirušajiem, grāmata, kas apliecina dzīvi, dzīvību un dzīvošanu,” secina autore.

Jāatzīst, ka šī ir Elvitas Rukas pirmā grāmata, ko izlasīju pēc lasītāju ieteikuma un sapratu, ka lasīšu arī pārējās, kas atrodamas mūsu bibliotēkā. Man patika, lai gan nelasījās nemaz tik viegli, bet tādēļ jo vērtīgāka šķita. Ir atkal ko padomāt...

„Miers.

Mieru sevī atrast vari tikai Tu pats. Tāpat kā to radīt vari tikai Tu. Patiesībā Miers Tevī ir visu laiku, tikai par to tiek atkal un atkal aizmirsts, jo nav laika! Nekad nav laika! Jāskrien! Jāskrien līdzī visam lielajam Skrējēju baram.

Un tad mēs mēģinām Mieru iegūt mākslīgi kaut kur ārpusē, ārpus sevis, turpinot skriet un meklēt. Apstājies! Garām. Atgriezies sevī. Tur tas ir saudzējošs, dziedinošs, paceļošs...” („Mīlgrāmatiņa”)

Mēs gribam, lai mūsu ģimenēs ir miers, lai darbavietās ir miers, lai valstī ir miers, lai galu galā visā pasaulē ir miers. Taču visa nemiera sākums ir mūsos pašos. Viss ir tik savstarpēji vienots! Kā var būt miers mums apkārt, ja miera nav mūsos pašos? Kā var pasaule mūs cienīt un mīlēt, ja mēs nemīlam, nenovērtējam un necienām paši sevi? Ārējā pasaule atspoguļo mūsu iekšējo pasauli. Un, atkāpjoties vienu soli atpakaļ, un plaši atvērtām acīm paskatoties uz kopējo pasaules ainu – mēs ieraugām, kas patiesībā darās mūsos pašos. Tā tad apzināšanās vērts brīdis! Ja miers būs Tevī, tad tāda arī veidosies apkārtējā pasaule. Tu nevari pieprasīt mieru pasaulē, ja Tu neesi ticis pie sava miera sevī iekšā. Ja Tu sevi nemīli par visu, kas Tu esi, tad negaidi, ka pasaule Tevi mīlēs un cienīs... Viss Spēks, Gaisma un Mīlestība ir Tevī pašā! Un tikai no Tevis paša ir atkarīgs, vai to atvērt sev un tālāk pasaulei, un radīt caur sevi ārējo realitāti par Gaismas un Mīlestības esību, vai arī palikt uz ceļiem, dzīvojot upura lomā, neredzot tālāk par savu deguna galu, nosodot un gaužoties...

Apzināsim Savu mugurkaulu, Savu vērtību un Savu brīvību!

Kristīne Mucinieca

Atvēli laiku priekam - prieks ir ceļš uz laimi.
Atvēli laiku lasīšanai - lasīšana ir gudrības atslēga.

RAKSTI ARĪ TU – PAR TO, KAS BIJIS, PAR TO, KAS BŪS, PAR TO, KAS PRIECĒ, PAR TO, KAS SATRAUC, PAR TO, KO VĒLIES, LAI UZZINA CITI! DALIES AR SAVU GAISMU UN SAVU SIRDS SILTUMU!

Ar mīlestību un pateicību šo izdevumu veidoja bibliotekāre **Maija Reinvalde**
Tālrunis: **64251246**; e-pasts: maija.r@sveiks.lv
<http://www.mazsalaca.lv/>